

בש"פ 4429/22 - עליזה כהן צמח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4429/22

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקשת: עליזה כהן צמח

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב בעמ"י 61574-06-22 שניתנה ביום 29.6.2022 על ידי כב' השופט צ' קפאח

בשם המבקשת: עו"ד יעקב שקלאר

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב בעמ"י 61574-06-22 (השופט צ' קפאח) מיום 29.6.2022, בה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו במ"י 42621-06-22 (השופטת א' אמסלם-גלבוע) מיום 28.6.2022, ובית המשפט המחוזי הורה על הארכת מעצר הבית של המבקשת עד ליום 7.7.2022.

2. המבקשת נעצרה ביום 20.6.2022 בחשד לביצוע עבירות של התעללות בקטין בגן בו עבדה. במועד זה הגישה המשיבה בקשה להארכת מעצרה של המבקשת בחמישה ימים. דיון בבקשה נערך ביום 21.6.2022, ובסיומו הורה בית משפט השלום על הארכת מעצרה של המבקשת עד ליום 23.6.2022. זאת לאחר שמצא, על-יסוד חומר החקירה וסרטוני מצלמות אבטחה שתיעדו את אופן התנהלותה של המבקשת, כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות על ידי המבקשת, ואף קיימות פעולות חקירה בנות שיבוש המצדיקות את המשך מעצרה.

3. ביום 23.6.2022 הגישה המשיבה בקשה לשחרור המבקשת בתנאים מגבילים של מעצר בית, לתקופה של 14 ימים. בית משפט השלום נעתר חלקית לבקשה והורה על שחרורה של המבקשת בתנאים של מעצר בית לתקופה של חמישה ימים, עד ליום 28.6.2022. עוד הוטלו על המבקשת תנאים מגבילים נוספים, בהם המצאת ערבויות כספיות, איסור יצירת קשר עם מעורבות אחרות בפרשה, וכן עם צוות הגן והורי הילדים למשך 30 ימים, וצו איסור עיסוק לטיפול בקטינים בכל מסגרת שהיא, למשך 60 ימים. ביום 28.6.2022 הגישה המשיבה בקשה להארכת מעצר הבית של המבקשת (ושל המעורבות הנוספות) בעשרה ימים. בבקשתה, הפנתה המשיבה לסרטונים נוספים וצינה כי הארכת מעצר הבית של המבקשת דרושה לשם ביצוע פעולות חקירה נוספות, החשופות לשיבוש. בית משפט השלום דחה את הבקשה בצינו כי אין בפעולות החקירה כדי להעלות חשש שיבוש, וכי לא קמה עילה ממשית להמשיך להחזיק את המבקשת במעצר בית. עוד ציין כי עילת המסוכנות הנשקפת מן המבקשת היא עילת מסוכנות ספציפית כלפי קטינים בגן, וכי ניתן להטיל עליה הגבלות אחרות אשר יתנו מענה למסוכנות זו. לפיכך, דחה בית משפט השלום את הבקשה להארכת מעצר הבית של המבקשת אך הותיר את יתר תנאי שחרורה על כנם.

4. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי. בהחלטתו מיום 29.6.2022 – היא ההחלטה מושא הבקשה שלפני – קיבל בית המשפט המחוזי את ערר המשיבה. בית המשפט ציין כי לאחר שחרורה של המבקשת למעצר בית חלה התפתחות בחקירה ונאסף חומר חקירה רב בעקבותיו נתבקשה הארכת מעצר הבית. לאחר שעיון בחומר זה, קבע בית המשפט המחוזי כי "התמונה המצטיירת הינה חומר ראיתי של ממש" וכי אינו רואה לקבל את "הדיכטומיה שערך בימ"ש קמא בין מסוכנות לקטינים הנתונים תחת חסות המשיבות, לבין מסוכנות לקטינים אחרים". לנוכח האמור, ובשל המסוכנות הנשקפת מן המבקשת, קיבל בית המשפט המחוזי את הערר והורה על הארכת מעצר הבית של המבקשת עד ליום 7.7.2022.

5. בבקשה שלפני טוענת המבקשת כי בית המשפט המחוזי האריך את מעצר הבית בלא סמכות שבדין, מאחר שלא ניתן היה להגיש בקשה נוספת להארכת מעצר הבית, אלא בדרך של הגשת בקשה לעיון חוזר, דבר שלא נעשה. עוד נטען כי חומר החקירה שהוצג לבית המשפט המחוזי היה זהה לזה שהוצג לבית משפט השלום, ולא חל שינוי נסיבות המצדיק התערבות בהחלטתו. ולבסוף נטען כי הגן בו עבדה המבקשת נסגר בצו מנהלי, כי חל עליה איסור לעסוק בתחום הטיפול בקטינים, ואין כל הסתברות ש"תצא לרחוב ותחפש קטינים ותתקוף אותם".

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

כלל הוא כי בקשת רשות לערור תיבחן לפי אמת מידה מצמצמת, ולפיה תינתן רשות לערור רק במקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות וחריגות המצדיקות זאת (ראו: בש"פ 2173/12 אל גיני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (22.3.2012); בש"פ 4215/14 עואד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.6.2014); בש"פ 6513/20 אלמלך נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (1.10.2020)). הבקשה שלפני אינה באה בגדרם של אותם מקרים חריגים.

יש לדחות את טענות המבקשת במישור הסמכות. בניגוד לנטען, לבית המשפט השלום נתונה הסמכות להאריך תוקפם של תנאי שחרור בערובה, לרבות הארכת מעצר בית (ראו: בש"פ 5536/13 מדינת ישראל נ' פלוני (20.8.2013)), וממילא לבית המשפט המחוזי נתונה הסמכות לקבל ערר על דחיית בקשה כאמור. במאמר מוסגר אעיר כי טענות אלה לא הועלו כלל לפני בית המשפט המחוזי והועלו לראשונה לפני בית משפט זה. מעבר לאמור, יתר

טענות המבקשת נטועות בנסיבותיה הפרטניות ואינן מצדיקות מתן רשות לערור. לפיכך, דין הבקשה להידחות.

ניתנה ותוקנה היום, א' בתמוז התשפ"ב (30.6.2022).

ש ו פ ט ת
